

På den her ferie går det op

Toscanas landskab egner sig perfekt til ferie på cykel, og området er kendt for god vin og mad. Så hvorfor ikke kombinere de tre ting? Vi tog på cykeltur i vindistrikterne Chianti Classico og Brunello.

JAN AAGAARD
(TEKST OG FOTO), TOSCANA

Vi har meget svært ved at cykle forbi en kaffebar uden at stoppe», lyder det fra vores guide Steen Lund Hansen under velkomstmødet i gårdhaven på hotellet, der ligger i udkanten af byen Castellina. Så er stilen lagt for den kommende uges cykeltur gennem Toscanas bakkede landskaber.

Vi er på cykelrejse, hvor det ikke handler om at køre hurtigt eller komme først, men om at kombinere god motion på længere cykelture med gode oplevelser med italiensk mad, vin og hyggelige landsbyer.

Vi er 14 deltagere på turen, og aldersspændet i vores gruppe går fra 40 til 79 år. Alle har forskellige forudsætninger. Nogle er garvede amatør-cykelryttere, som hver uge får flere hundrede kilometer i benene på de danske landeveje. Andre er motionister og cykler længere ture i moderat tempo i weekender og ferier. Udvalget af cykler på turen er også forskelligt – fra racercykler med ultralette stel til elcykler med kraftige batterier, der kan hjælpe enhver op ad de stejle italienske bakker.

Op og ned ad bakke

Vi starter ud næste formiddag efter at have nydt morgenmad i gårdhaven. Solen skinner fra en skyfri himmel, og der er udsigt til 30 grader i skyggen, så vandflaskerne er fyldt. Vi triller ud af landsbyen Castellina, som ligger i den sydlige del af vindistriktet Chianti Classico, og sætter kursen nordpå. Efter en mindre stigning går det ned ad de næste fem-seks kilometer ad en stejl bakke med et fald på 15 procent. Heldigvis skal vi ikke cykle samme vej – og op ad bakken – hjem. Til gengæld gælder det om at holde tungen lige i munden, mens vi i høj fart triller ned gennem det ene sving efter det andet.

REJSEDEKLARATION

Politikens rejse og ophold var betalt af Toscana Bike Blues. Bureauet har ikke haft indflydelse på artiklens indhold.

Vi når bunden af dalen, og inden længe går det igen op ad nogle kilometer. Vejen smyer sig gennem vinmarker op til landsbyen Panzano, hvor vi har dagens første stop ved torvet midt i byen.

Her ligger en kaffebar, og vi får tanket op med espresso, cappuccino og macchiato – og nogle få deltagere får også en is. Der er allerede sved på panden, ikke mindst hos de ryttere, der kæmper sig op ad bakkerne udelukkende ved egen kraft, mens os på elcykler har det lettere i varmen. Hele gruppen slapper af i skyggen under et træ ved byens springvand, som prydes af en statue af en nøgen kvinde med en klase vindruer i hånden. Panzano ligger i hjertet af Chianti Classico – et af verdens mest kendte vindistrikter – og området har en af de tætteste koncentrationer af vingårde i Chianti Classico. Her dyrkes især sangiovese, som er hoveddruen i Chianti-vinene.

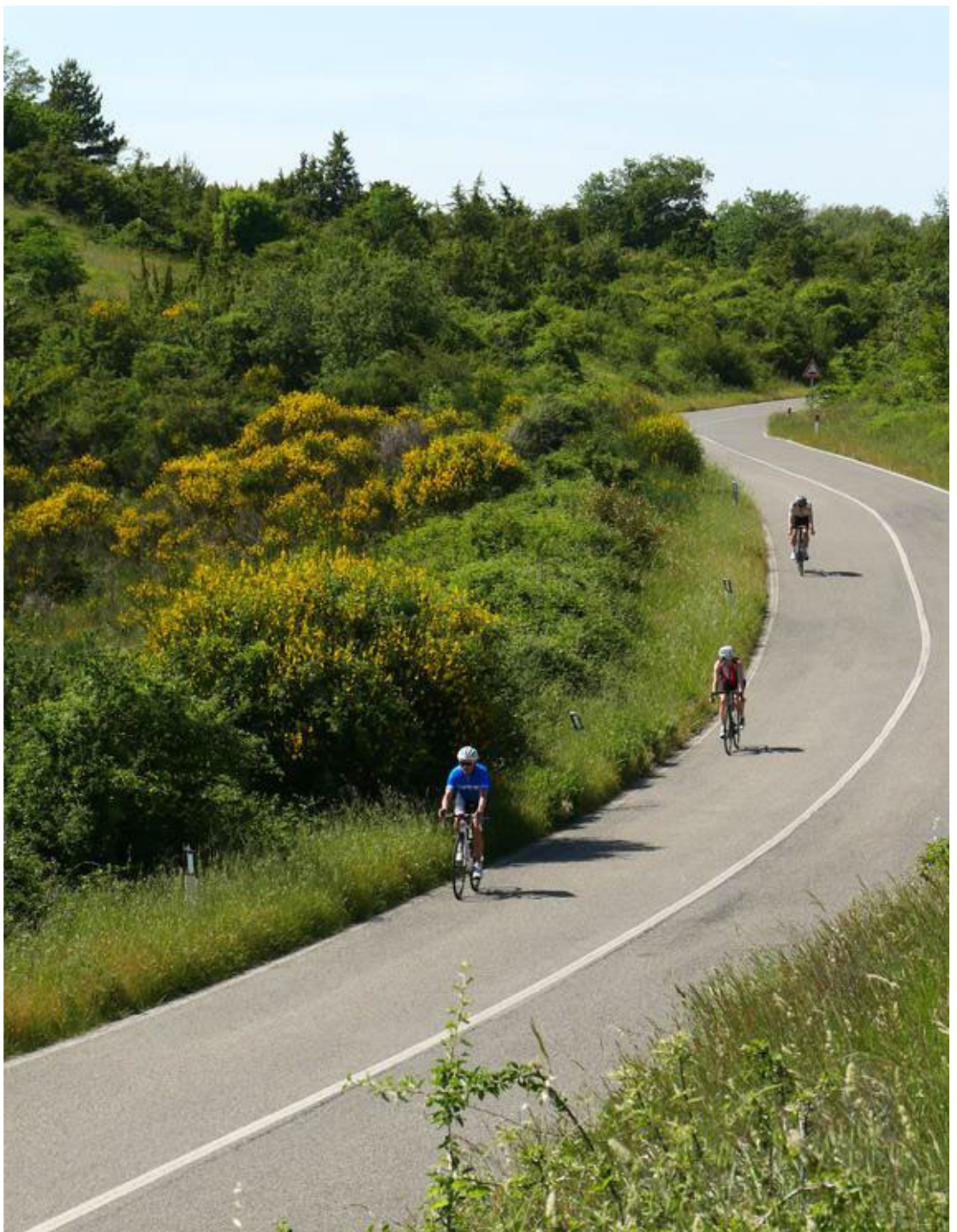
Bella figura til alle

Turen fortsætter ad mindre – og mindre befærdede – veje nordpå gennem et fortryllende landskab præget af bakker med vinmarker, olivenlunde, cypresser og pinjetræer. Det er som taget ud af en turistbrochure for Toscana. Middagsheden begynder at bide fra sig, og et par stykker må give op det sidste stykke op ad bakke til en landsby på vejen. Efter en vandpause er alle dog godt med igen.

Byen Greve in Chianti er den uofficielle hovedby i vinområdet Chianti Classico og en travl handelsby, som vi rammer en lørdag med markedsdag på byens centrale piazza. På en lille cafe finder vi plads ved et par borde udenfor i skyggen og kan nyde sandwich, kage og kaffe.

Selv om kun nogle få kender hinanden på forhånd, føler vi os allerede som en gruppe, og snakken går over frokosten på cafeen. Det er vigtigt for de to rejseledere, Lone og Steen, at der er en god stemning. De har allerede på intromødet præsenteret begrebet *bella figura* – der direkte oversat betyder flot figur, og det bruger vi til at opmuntre og støtte hinanden på vejen. Hvis der f.eks. er et par stykker, der hægtes lidt bagud på en bakke, tager andre ryttere med overskud en tur ned ad bakken for at følges med bagtroppen op og giver dem lige et opmuntrende *bella figura* med på vejen.

Efter Greve in Chianti går det sydpå til Radda, en af områdets mange smukke middelalderbyer og derfra tilbage til Castellina. Vi cykler i alt 65 kilometer på førstedagen, og det kan godt mærkes i benene på vej op ad den sidste bakke til hotellet. Her lokker poolen med en afvalende dukkert og en lille lur i en solseng, inden gruppen mødes igen, og i samlet flok går til en pizzeria, hvor vi sidder midt i byens stemningsfulde gå-

Det går enten op ad eller ned ad bakke i Toscana – og kun sjældent lige ud ad landevejen.

Cykelturen går gennem landskaber med vinmarker, olivenlunde, cypresser og pinjetræer.

ad bakke og *ned* ad bakke

■ Toscana byder på den ene hyggelige middelalderlandsby efter den anden.

FAKTA

Tocana Bike Blues

Er grundlagt og drives af Lone Sørensen og Steen Lund Hansen. Deres passion for cykling og Toscana begyndte i 1980'erne, hvor de tog på en privat cykelferie i Toscana. Siden begyndte de at arrangere cykelferier for familie og venner, og de seneste knap 10 år har de drevet Toscana Bike Blues.

Bureauet arrangerer cykelrejser både forår og efterår i Toscana for grupper med maks. 20 deltagere. Lone og Steen er selv guider på turene.

Rejserne begynder på destinationen, så man kan selv bestemme, om man vil tage tog, bil eller fly til Toscana og evt. forlænge eller kombinere rejsen med andre destinationer.

Toscana Bike Blues har både rejser, hvor deltagerne bor samme sted hele ugen, og rejser, hvor man bor to forskellige steder, og bagagen transporteres. Der er indkvartering på mindre familiedrevne hoteller samt en vingård.

Man kan enten medbringe egen cykel eller leje cykler – landevejs- eller elcykler – gennem bureauet.

Hver cykeldag slutter med, at gruppen mødes til en forfriskning på en lokal cafe, og om aftenen er der arrangeret fælles middag.

www toscanabikeblues.dk

gade, som summer af liv på en almindelig onsdag aften. Dagen før var der velkomstmiddag på et lille, familiedrevet osteria, og dermed får vi prøvet forskellige sider af det toscanske køkken i Castellina.

Vinslot fra middelalderen

De første dage af cykelferien koncentrerer vi os om Chianti Classico-distriktet. Området byder på hundredvis af vingårde, og som livsnydercyklist kan man naturligvis ikke bare køre forbi dem alle.

På tredjedagen går det derfor mod området nord for Radda og vingården Castelvechi. Gården, grundlagt i 1043, ligger på toppen af en bakke omgivet af vinmarker og består af flere forskellige bygninger i to-tre etager opført i solide kampesten.

Vi udforsker først gården på egen hånd og støder ind i gæster fra et britisk bryllup dagen før. Det viser sig, at gården har plads til over 100 overnattende gæster og især lever af at holde internationale bryllupper. ►

Vi finder ned i vinkælderen til den officielle rundvisning, hvor vinmageren Giovanni guider gennem produktionen, der begrænser sig til blot 100.000 flasker om året. Bagefter er det tid til at smage på dråberne i skyggen ude i gårdhaven. Giovanni skænker op med Chianti Classico efterfulgt af gårdens Gran Selezioni og til sidst den såkaldte supertoscaner Solana Toscana IGP.

Grillaften med Pietro og Jakobo

Den første del af ruten efter vingårdsbesøget går det heldigvis nedad over flere kilometer, så vi ikke behøver bruge kræfter i middagsheden. Men som altid i Chianti går det snart opad igen ad stejle veje – denne gang mod landsbyen Sicelle, hvor der er reserveret bord til frokost på en charmerende lille restaurant, der ligger med udsigt over det grønne landskab. Her nyder vi en frisk og farverig salat efterfulgt af en udsøgt aspargesrisotto, som ikke ligger alt for tungt i maven.

Efter frokost har vi 12 kilometers kørsel tilbage til Castellina, hvor der denne aften venter en særlig oplevelse. Lone og Steen har fået to af deres italienske bekendte – slagteren Jakobo og vinhandleren Pietro fra en nærliggende by – til at lave en grillaften for os på hotellet, og det dufter allerede af brænderøg i gårdhaven, hvor Jakobo har tændt op i sin store, runde støbejernsgrill.

Det er en skøn lun aften, og hotellet har dækket op på langbordet udenfor. Pietro byder velkommen og begynder med at fortælle historien om, at vores hotel allerede i 1500-tallet blev brugt som overnatningssted for fårehyrder, der skulle på marked med deres dyr i Castellina. Og så går det ellers løs med bruschettaer, hjemmelavede pølser, marinerede svinekoteletter, grillede grøntsager og vin fra Chianti Classico, som Pietro fortæller nærmere om.

»Den bedste vin er den, du kan lide. Ikke nødvendigvis den dyreste«, siger Pietro med et stort grin, inden han skænker op i glassene og udbringer et *salute*. Foruden vinene introducerer Pietro os til en lækker olivenolie – »olie er meget vigtig for os italienerne« – og en ekstra god balsamico, som vi smager både ren og sammen med friske jordbær og vaniljeis. En himmelsk mundfuld.

Ugens længste tur

Efter tre dage i Chianti Classico er det tid at sætte kursen mod et andet berømt vindistrikt – Brunello di Montalcino længere mod syd i Toscana. Samtidig skifter vi base, og mens bagagen bliver transporteret i bil, skal vi selv ud på ugens længste etape på cirka 70 km med 1.100 højdemeter undervejs. Turen går gennem et varieret landskab med vingårde, kornmarker, olivenplantager og skov, og undervejs spiser vi frokost på et italiensk svar på en landevejskro, som er fyldt med italienske familier og par, der er valfartet til fra nær og fjern for at nyde frokosten netop her.

Dagens sidste strækning byder på den ene storslåede udsigt efter den anden til et nærmest uendeligt landskab af bløde grønne bakker. Vi når trætte frem til vingården Fattoria del Colle, der er vores base de næste to dage.

■ Vinhandleren Pietro og slagteren Jakobo tænder op i grillen på hotellet i Castellina og introducerer os til mad og vin fra området.

■ Vi besøger vinslottet Castelvechi, der blev grundlagt i 1043.

Den eksklusive vingård ligger på et bakkegrund uden for en landsby og har egen restaurant og en række faciliteter, heriblandt tennisbane og to pools. Man kan vælge at tage en hviledag her og bare slappe af i de skønne omgivelser, men de fleste gæster tager dog næste dag med på en lidt kortere cykeltur i området og bruger så resten af dagen på afslapning. Vi får også en rundvisning på den over 400 år gamle vingård og en smagning i vinkælderen før middag på restauranten.

Brunello i bagagen

Efter to dage i de idylliske omgivelser sætter vi kurs mod Montalcino på ugens sidste etape.

Vi når frem til de første Brunellomarker midt på dagen og kæmper os op ad den sidste næsten 10 kilometer lange opkørsel til den berømte midalders- og vinby Montalcino, hvor vi tager turens sidste kaffe- og is-stop.

Bagefter triller vi ned til Brunellogården Fornacina, som drives af danske Janne Enevoldsen og hendes italienske mand Simone. Janne viser os rundt i markerne og vinkælderen, fortæller om livet som vinbonde og skænker generøst op i glassene med husets eksklusive dråber. Vi skal med bus tilbage til Castellina til afskedsmiddagen, og der er heldigvis plads i bussen til adskillige kasser af vingårdens gode Brunello, som skal med deltagerne hjem til Danmark. Man er vel livsnyder.

rejser@pol.dk

FAKTA

Rejsen til Toscana

Klimaaftryk tur-retur:
Fly: 337 kg CO₂ per person.
Bil (benzin): 471 kg CO₂ per bil (divider med antal personer, og udregn klimaaftryk per person).
Bil (el): 147 kg CO₂ per bil
Tog: 78 kg CO₂ per person.
Bus: 82 kg CO₂ per person.
Privatforbrug: En dansker udleder i snit 13.000 kg CO₂ per år.
Hvis den globale temperaturstigning skal holdes under 1,5 grader, skal hver verdensborgers CO₂-udledning årligt være under 3.000 kg i 2030 og 1.000 kg i 2050.

Læs om udregningerne bag tallene på www.politiken.dk/klimaudregning.